

פרוטוקול מס' 10 / ב

שישיבת ועדת העבודה, ביום ד', ח' בטבת תשי"ז
12.12.1956 שעה 08.30

נכחו:

- היו"ר י. קרגמן
- ב. מידלסון
- ס. ארם
- ב. הרמל
- א. כהן
- ח. גוברי-כהן
- ס. קלסר
- י. ריפתין
- א. שוסטק

מוזכרים:

- סר המסחר והתעשיה פ. ספיר
- צ. גלבוע - משרד המסחר והתעשיה
- א. הירשברג - משרד המסחר והתעשיה

סדר היום:

מצב התעסוקה (המסך הדיון)
באישור ועדת העבודה והתעשיה

היו"ר י. קרגמן:

יו"ר הועדה, ח"כ גוברין, הודיע שלא יוכל להשתתף היום בישיבה לרגל סחלה ובקש מפני

לסלא את מקומו.

טובים:

לבחור בוועדת טשנה לענין זכי המלחמה
בנאצים, בהרכב ח"כ: קרגמן, ריפתין,
הרמל, שוסטק.

סר המסחר והתעשיה פ. ספיר:

ח"כ בבה שאל בענין עבודות יזומות.
בעיה זו סחריפה וכתקציב השנה, עד

1.4.57, פרט לטוכנות היהודית בוצע סכום של 19 מיליון ל"י. הטוכנות
טוציאה סכום של 8 מיליון נוספים למטרה זו. אני חושש שהיקף העבודות
היזומות בשנה הבאה יגדל, בגלל 55 מלף העולים שהובאו ב-1956. הגעיה
סחריפה ספתי בחינות כאחת: א) זה סכום גדול; ב) החלק הכי גדול של
הסכום כושב היה להסקיע בעבודות אחרות, כי אני מניח שלחלק מעבודות
אלו יש ערך ססקי או חצי-ססקי. לאור הסיכון הגדל והולך כסעס ולא
ניתן היום חיפוש אחר יום עבודה, כי הוא צריך לעלות פי 4, פי 6
או פי 8, אבל אני חושב שבכל זאת צריך לגנות להפוך חלק של העבודות
היזומות לעבודות שיש להן ערך ססקי. אנו בודקים אפשרות זו סכלי שזה
יקטין את הסכומע של יום עבודה. אם אני מביא בחשבון את החסרינו שישנם
בארץ, אופר על דעתי אני, שכדאי אפילו להסקיע כפליים בעבודה
ססקית (סחוץ לחוסר) סמסר בעבודה יזומה.

מסר ל-12-10 מלף יחידות סיכון, החוליה הרמלונה
באפשרות ביצוע הענין היתה עי"כ שהחוסר נסמא בארץ. אינני בטוח אם
איננו יכולים, בהתאמות, בהתגברות ובהשקעה נוספת להסקיע חלק
מהסכומים שהולכים להסקיע בעבודות יזומות - בעבודות ססקיות.

נשאלתי מה אנו עושים בענין המלמכה. לתעליה

הקציבו 2,300,000 ל"י דפתון זה 200 מלף נוספות, אינני מוסר שזה
הרבה סמא אבל מוגזם לטעון שזוהי עמם סזרקו למלמכה, כפי שטענו
עתונים סטויימיים. הסמסלה קנתה סניות ב-1/2 מיליון נוספות בבנק למלמכה
ובתוך ה-15 מיליון שדברתי עליהם, מיליון לירות סייעד גם כן
למלמכה דרך הבנק למלמכה. העובדה שבינתיים קמה חברה סניה וסליסית
היא בעוכרי המלמכה וסוטב היה שיתאחדו.

אני טוכן פעם להרחיב את הדיבור ולסקור את

4 שנות השילומים אבל קמה להגיד, כפי שטען ח"כ בבה, שמה שקנינו
"כגון סבדוק - שזה לא רנסבילי". בודאי יש דברים, אם כי טעמים סמא,
שקנינו ואין להם ערך ססקי. יכולתי להביא דוקא את דוגמת הסבדוק,
שתיקן אגיות שהיינו אריכיים לסלוח לחו"ל, גם אגיות סוחר וגם אגיות
חיל-הים.

אינני יכול להגיד שיש עכשיו יצוא סלאכותי.
 אנו משלמים פרמיה של 700 פ"ר לערך הסוסף והדבר נבדק על צוות כסותף של ספרד המוצר ומסרדנו. השוק בחוץ והגבלת הפרמיה מסמשים תריס בגד יצוא סלאכותי. גם כאן אני יכול לדבר רק על דברים שהם במסגרת הרמיה שלנו. אנו מספלים בתיקים של יצואנים שהביאו חטרי-גלם ליבוא לעם יצוא והטעירו זאת כאן. 60-65 תיקים שטענו נגדם, חלק שלמו לנו הפרשים, חלק התחייב לעשות את היצוא עכשיו והדבר נמצא בטיפול במרץ ובקורת.

ח"כ א. כהן שאל על הרכב היצוא. הגידול היה בשלטה סעיפיים. ראשית, היה גידול בחקלאות, בעיקר פרי הדר, של 33% ואין זו תוצאה סכך ששלחנו יותר פרי ב-33% אלא זה פרי מחירים. הגידול ביהלומים הוא 22% וביתר ענפי התעשייה 10-12%. ירד אחוז הקלירינגים בתעשייה ועלה אחוז המטבע הקשה. ביהלומים חל גידול ניסתי ויש לנו פרוגרסה להכפיל את מספר הפועלים תוך 4 שנים בענף זה. אם נכניס 2500 עובדים נוספים למקצוע זה, הרי זה דבר גדול ושווה הרבה. אנו בענין זה בתוך תהליך הטעשה ולא בתוך תהליך הדיבור. הקיטונו ספעלים ב-7 מקומות ו-7 מקומות נוספים הם בשלב ביצוע. הדבר כרוך בשלשה עיניים: א) העקת יסוד לא גדולה על כל פועל (בנין וכלי עבודה לא גדולים); ב) הכשרת הפועלים (מסרד העבודה שמתף ב-75 ל"י על פועל במקומות מחוץ לנתניה ות"א; בנתניה אנו נותנים 50 ל"י לפועל); ג) הון חוזר. אנשים הולכים למקומות מחוץ לנתניה ות"א לאו דוקא בגלל היענות לצו פיזור האוכלוסיה אלא מפני שהאיגוד הטקצועי הטכיים לעבוד עם ולדאוג לתנאים יותר טובים - ובדואי אינני מתאונן על כך. בעבר עבדו 5000 פועלים בענף זה וכיום - המחצית. יש בארץ נדידה מסקצוע למקצוע ו-2500 איש אלה ודאי מצאו את מקומם בכרוונים שונים אחרים.

ח"כ א. כהן שאל בענין ההפרשים בחברת החשמל, אם רק הצרכן ישא בהם. מתוך 6 מיליון ל"י שיחסרו החברה הציעה להחיל 3 מיליון על הצרכנים וב-3 מיליון האחרים תשא הטמפלה, אבל פני זה הטמפלה? אין ויכוח בין סר הפיתוח לבניני, שבחברת החשמל אפשר להכניס קיטוצים. הטמלה היא רק במיזה היקר, במיזה קצב ואם נגיע לכך. יש עם מרגון סקיים שלשים שנה, עם הישגים ומסורת ואתה צריך עכשיו לדבר לא על תוספת אלא כיצד לרדת, צריך לנהל ויכוח, וזה ויכוח לא פשוט. אני בכל זאת אומר שיש כמה דברים שאפשר לתקנם. הענין אינו פשוט, וכשטגיעים להגשמת העצות נתקלים בקשיים.

אחד היתרונות הוא בכך, שחברה שנמצאת בתהליך של גידול וצריכה להגיע מ-270 אלף קילווט ל-570 אלף - זה נותן מרחב להכנסת יעול וקיטוצים טבלי לפגוע בזכויות של העובדים. אבל העובדים בכל זאת צריכים להטכיים, מ-300 אלף הקילווט לא יכולים להביא לסגנון כפול.

א. כהן טען שהנה כבשנו טווקים ליצוא סלט ומכריחים אותנו לצמצם. מצד אחד זה נכון. חלק מהחוזים קשור עם תורכיה, שהיחסים שלנו אתה הם עדינים מאוד. סלבד זאת עומדת הטמלה של צריכת דלק ליצור סלט - דלק שאינך יכול להשיג אותו והוא עולה יותר ביוקר ומוריד את הערך הסוסף מ-7 דולר ל-5. איני יכול להגיד שברור לי איך נצא מהענין הזה, וכמו כל הענינים שהתעוררו כתוצאה מסבצע סיני - שאני מעריך אותם בסנת התקציב הבאה בכ-25 מיליון דולר - אני חושב שעוד לא ברור לאף אחד מה לעשות עם הצרה הזאת.

בשאלה שאלה מה המגמה היסודית בתעסוקה בתעשייה. לפי בריכת הטמל יש גידול של 10% כתצרוכת של חשמל לצרכי התעשייה. זהו הסדר, כשמוד התעסוקה עומד על אותם 97 או 99 הנקודות, כמו בשנה שעברה. יש עוד אינדיקציות, אבל בזמן הקרוב ניווכח שהגידול בייצור בתעשייה בשנה זו הוא בין 5 ל-8 אחוזים או בין 6 ל-9 אחוזים, לפי הערכת.

אמרת כי כבר שאינני יכול להגיד מה אם טיכויי מיטון תקציב הפיתוח בשנה הבאה; ראשית משום שהוא טרם נקבע, וכן כי אם ייקבע, שר המוצר צריך להגיד זאת. הדבר עוד לא ידוע.

ח"כ שוסטק שאל היכן מקור הגעיה בתעשייה. המקור הוא מגוון מאוד: ענין הטיב, ענין השכר וענין התוצאות הכלליות. איני יכול להגיד שזו רק תוצאה של פריון. אין לי ספק שגם בעיות השכר יש להן קשר לכך, אבל מי שאומר: רק בעיות השכר, עושה סלאכותו קלה.

ענין ההוצאות הכלליות בתעשייה הוא רציני כל צריך לעשות חשבון מורכב, וההוצאות הכלליות היקפיות והבלתי-ישירות בארץ הן גדולות וצריך להתריע על כך לא פחות מאשר על בעית הפריון והשכר. בפריון ניתן לעלות יותר, ואם מפעל עובד בפריון של 60% בעל המפעל אשם בדיוק כמו הפועלים.

א. עומטס: ידועות לי עובדות טבעיות חיוניות מסויימים מאד בתעשייה יש סגמה לא לאפשר לרבים בניסוח, על-ידי הצבת קשיים שונים.

ער המסחר והתעשייה פ. ספיר: אילו יכולנו להרחיב את ניסיון הליברליזציה שלנו ולא להגביל את כמות חמר-הגלם, הססגרות האלו היו נשברות. בענף השמן, למשל, הקלקולציה היא לפי החוליה החלטה; לו יכולנו לתת חמר גלם באופן חפשי לא היתה הבעיה קיימת. אותו דבר בלחם. מקור הבעיה יש לו צבעים רבים, בכל ענין צבע אחר.

בשלטת השבועות של מבצע סיני היו סגוייסיים במסרדי הממשלה בכל הארץ 100 אלף איש, ולי מספיקה העבודה שהעבודה לא ירדה באופן פרופורציונאלי למספר האנשים שעזבו. אותו דבר קרה בתעשייה.

אשר לעידוד השקעות, אנו משתדלים ויותר מסתדלים לעודד השקעות. זה שנתיים שהמתיחות הפוליטית-בטחונית בארץ רבה. יהודים בחו"ל ורוכים לכל מה שמתרחש כאן ושם מתקבל כל דבר בהגדלה של זכויות-סגדלת - גם ההישגים וגם הקשיים. בימים כאלה נותנים אולי עוד 100 אלף דולר למגבית ורוכשים עוד מגרות אבל מפילו לנסוע אין רוצים באותם הימים, לא רק להסקיע.

פ. קלמר: במידה שיש השקעות, האם יש הכוונה של השקעות כדי שלא יקומו מפעלים שיסגרו במידה מספיקה?

ער המסחר והתעשייה פ. ספיר: על כל פנים הריון לכוון השקעות ישנו ואנחנו במקצת מבצעים אותו ומנסים לכוון על-ידי מתן הלוואות מסילומים ומתקציב הפיתוח.

נשמלתי בענין סינוי החוקים שלנו, כדי להביא מפעלים בוספיים. אינני יודע אם זה ניתן במסגרת חוק אחד אבל החתירה היא לקראת הקלה. החל מ-1 באפריל יהיה חיסוב מס-הכנסה (גם למשק החקלאי וגם לתעשייה) של רבלומציה במחציתה לגבי אמורטיזציה. הסינויים שהוצעו אתמול בפקודת מס הכנסה, כל אחד רואה בהם את החלק שהוא רוצה לנגח בו את האחרים ומתעלם מהחלק שהוא חשוב בסבילור. לפני כחצי שנה החליטה הכנסת על סינויים בחוק השקעות הון, וגם זה משהו. אבל, רבותי, אל נסלה את עצמנו: השלום שאנחנו כל כך מסתוקקים לו יכול להביא מפנה לא רק בכך שלא היו נהרגים עוד יהודים - שזה עצמו דינו - אלא גם בבעיות הכלכליות היה חל בודאי מפנה.

ח"כ ריפתין שאל מה מצב התכניות לגבי פיזור התעשייה והאם קיים תיאום בין מסרדנו ומסרד העבודה והפיתוח. יש תכניות כלפי פיזור האוכלוסיה, ובסקביל לזה - כלפי פיזור התעשייה, אבל יחד עם זאת הענין חסור ומסובך. ב-1955 ו-1956 נעשה רבות בענין פיזור האוכלוסיה, והשיכון הממשלתי לעולים סכוון רק למקומות כאלה. 50 נקודות בונים מחוץ לשטח שבין עכו לגדרה ורמית אתמול רשימת 12 אלף היחידות שהחלט עליהן בטוסד לתיאום. העכדתי סמני האלה רבים על הרשימה, כי הבעיה היא מה יעשו עם חמר האנשים. יש לנו מחלקה של איש אחד (ג'ו כץ) שמקבל משכורת מאתנו אבל הוא מסותף למסרדנו ולמשרד העבודה והוא פועל מתוך תיאום מלא ותפקידו רק לחפץ מה אפשר לעשות במקומות אלה בשטח האמלאכה והתעשייה. משהו עלינו בשטח זה. אם נקים 14 מפעלים קטנים ליהלומים, אין לזלזל בכך. זו עבודת בטלים ואלה הם דברים קטנים אבל אנחנו מקדישים לכך תשומת לב לא רק בזה לאדם מיוחד עוסק בזאת ואנו מתייעצים עם מוסחים; אלא אנחנו נותנים גם למפעלים שילכו למקומות אלה הלוואה של 65% במקום 50%. אנחנו חייבים לראות לא רק את דימונה אלא גם את המקומות סדברתי עליהם, אם כי המרחק בין מה שנחוץ להם ובין מה שעשינו הוא רב.

בשאלתי אם יש תיאום בין הסדר לבין הסקטור
ההתיישבותי, אמרתם שאשרבו השנה הלואות ל-400 מפעלים, כולל מפעלים
מכל הסקטורים ומכל הגושים, וגם לתעשייה במסגרת ההתיישבותי. אנו
רואים בכל מקרה לגופו לל עניין ובדקה לי כי זוט סקטור ושום גוף
אשר זרם אינו יכול להגיד כי לא נהנה מאותו טווח ומאותו עידוד
ומאותה תמיכה שלום שהוא שיך לכאן ולא לסקטור אחר.

ח"כ מגורי-כהן טען שאמצעי הקניה מידלדלים
על-ידי הנסטים ועל-ידי היוקר. איננו יכול לאשר זאת. הנהגנו
עכשיו הגבלות בדלק והיתה אצלי משלחת של המדור לסמירה על
האינטרסים של הצרכן שליד ארגון אספות עובדות. תוך השיחה ספרה
אחת מחברות המשלחת שההוצאה עכשיו גדולה מאוד וכי קונים מכשירי
גז היות ואין דלק ומקבלים הלואות של 270 לירות. זאת אומרת
שהגענו לרמת חיים כזו, שבבית לי לא רק פתיליה, אלא יל בנתיים
רבים גם מכשיר חשמלי וגם גז, וזאת קונים לא בודדים בלבד.

בעיית הדולרים פחריפה והולכת. הלול שלנו
גדל מ-2,5 מיליון ל-3,75 מיליון עופות. להאכיל כל תרנגולת
עולה כ-4,5 דולר לשנה. לפי הסטטיסטיקה אכלנו השנה 470 מיליון
ביצה וזאת לא אוכל רק פלונני-אלמוני אלא זאת אוכל הישוב. אכלנו
השנה 19 אלף טון בשר עוף שחוט, היינו כ-10 אלפים טון נטו, כ-55%.
כן צרכנו 4000 טון נטו בשר בקר מגידול עצמי. השנה שאנחנו
מחלקים מהווה עוד 7000 טון, וביחד 21 אלף טון, ואתמול קבלתי
עאילתה מדוע אין מטסיכים לחלק את הבשר האטריקני. דבר זה, חבר
הכנסת מגורי-כהן, אינו כתוצאה מאמצעים שמידלדלים. איננו אוסר
שלא צריך לאכול בשר ושלא צריך לאכול ביצה, אבל הגידול של הצריכה
הוא הרבה יותר גדול מאשר גידול האוכלוסיה.

לא מכנס עכשיו לענין הנסטים. מתקיים דיון על
כך בכנסת וכל אחד יביע את דעתו. חלק מהנסטים הם תוצאה מדברים
שהזמן גרסם. כשיש באמצע מבצע סיני ורלוטים כבר בתקציב 160 מיליון
לירות, ועוד לא רשום הכל - גם אם אמריקה תתן יותר כסף היא לא
תכסה זאת בעצמה.

אני מטסים כי טרנופולים וטרנסטים הם אבני-
נגף ואנחנו מנסים לשבור זאת עד כמה שאפשר. יש שני בתי-חרושת
למלט בארץ, מסותפים לסקטור הפרטי והציבורי. יש בית חרושת שלישי
ששיך לאנשים פרטיים, שטוון, והוא חי מזה שאינו עובד. בפידה
שעבד בשנתלים האחרונות, גיסה להתחרות ביצוא. איתרע מזלו והוא
הרויח במשפט עם חברה אנגלית, והוא חי על הדפקטים שנתגלו זו השנה
השלישית או הרביעית.

איננו מבין את טענת ח"כ מגורי-כהן: יצוא אפילו
גלי רוח. הנה טוענים היהלומנים שיצואן טוב והגון כמו מולר
יכול לייצא כי את ההפרש שהוא מפסיד ביצוא הוא מסיל על הצרכנים
בארץ. נתנו להם פרמיה ועכשיו הגדלה אותה עד 700 פר'. ארה שעודה
יצוא ג-1000 דולר ביהלומים ויש לו 200 דולר ערך מוסף - על 200
הדולר הוא מקבל 700 פר' לכל דולר, ועל ה-800 הוא מקבל לפי 1.80.

ח"כ ארם שאל אם קיים פיקוח על תעשיית היצוא,
יעילותה, הוצאות הייצור וכו'. אמרתם קודם שאנחנו עושים חשבון עם
כל יצואן ובכרטיסו ברשם שהוא צריך לייצא בעד אותו סכום פלוס
הערך המוסף, התיאורטי לפחות. יש בענין זה פיקוח ואנחנו מקפידים
מאד שחוסר-הגלם המיובא לשם יצוא יוצא בחזרה.

ח"כ ארם שאל אם אנו מפקחים על טיב ואיכות
המוצרים ליצוא. אנחנו מתקדמים בענין זה אבל עודנו רחוקים ממה
שצריך להיות. קיים מכון התקנים אשר קובע סטנדרטים, ואנחנו
תומכים בו, וסבורים שאריך להרחיבו. אנו בונים עכשיו מעבדות
בשותפות עם סוטדות מחקר יוניים; מעבדה לגומי ולקרמיקה על יד
הטכניון וקיימת מעבדה לפלאסטיקה על יד מכון וייצמן. אנחנו פועלים
בענינים אלה, בודאי לא מספיק. יש כיום פיקוח מסוי על טיב מוצרי
היצוא, שמבצעים בשבילנו ובשמו אנשי המכס. בפרי-הדר אפשר לראות
באופן בולט עד כמה המועצה לטווק פרי הדר מלאה תפקיד חשוב ביותר,
ומדי שנה בשנה הם מגדילים את הטיב ואת האיכות.

ח"כ ארם שואל על הוצאות הייצור, וכבר הקדמתי
לכך דברים בראשית הישיבה.

בשאלתי לכמה זמן ניתן אשראי להון חוזר למפעלים תעשייתיים. הוא ניתן ל-12 עד 18 חודש, אבל הוא "ריכולכינג", וזה מה שחשוב. הון חוזר הוא האשראי הכי טוב, כי הוא לזמן בלתי מוגבל ותמיד אפשר לחדשו ולהגדילו.

ה"כ" ארם שאל כיצד מאשרים מפעל. יש לנו ועדות ציבוריות שמטפלות בעניינים טובים. קנה המידה הוא: או שזה צריך להגדיל את היצוא, או שזה צריך להקטין את היצוא או שיש בכך ענין בטחוני.

בשאלה שאלה כיצד העזרה שניתנת ע"י הממשלה תתקף בהגברת כוח הקליטה של התעשייה. בין הפרטים שבקשנו לקבל מן המפעלים יש גם מספר הפועלים שהם מוסיפים, והסכום שאנחנו נותנים צריך להוסיף כ-4000 פועלים. הנסיון הראה שהון המוסקע על כל פועל בהרחבת מפעל הוא קטן יותר מאשר בהקמת מפעל חדש, והוא גם טובל פחות ממחלות-ילדות. במידה שמדובר על תיעוש ותכניות בקנה מידה גדול, הסכום הדרוש לכל פועל מגיע ל-40-50 אלף דולר (לא כולל ההשקעה הכללית, כגון דירה, כבישים, חשמל). כדי ליישב מספחה הקלאמית נחוצים כיום 25 אלף דולר.

בשאלתי מה עם הסוכר המקומי והאם יש סיכוי שהוא יכסה את התצרוכת. אנו צורכים 40 אלף טון סוכר והקימונו בית-חרושת אחד בעפולה וחצי בית-חרושת ברמת-גן. שניהם צריכים להגיע במלוא התפוקה ל-16 אלף טון אבל הם כיום בשלבי מחלות-ילדות. בברזיל מקובל שצריכה לעבור שנה עד שבית-חרושת לסוכר נכנס לסלול התקין. שני המפעלים שלנו רחוקים עדיין מלהגיע למלוא התפוקה ואין ספק שיש צורך לבנות שני בתי-חרושת נוספים לסוכר וכי יש בהם צורך מבחינת הייצור המקלאמי. ענף זה יהיה תמיד חייב בסובסידיה וכך מקובל בכל העולם.

ה"כ" ארם שאל מה הסיכוי להגברת התפוקה של הנפט. פרשת חפוזי הנפט היא מאלפת ואפיינית, לו למדנו מהעמדות הלא-נכונות שלנו בשטח זה. 6 בארות הן בתפוקה ונותנות 5% מהתצרוכת. עוד 5-6 בארות יכנסו לפעולה בקרוב. התכנית היא שלסוף 1957 - אם שדה חלץ לא יכזיב - נגיע ל-15%.

חשבתי ואני ממשיך לחשוב ביתר תוקף שאנחנו צריכים לגשת לענין חפוזי הנפט בגישה ציבורית ממלכתית. איש מהחוף ודאי לא יגלה בטבילנו ואנחנו צריכים להשקיע אמצעים ממשלתיים-ציבוריים הרבה יותר גדולים בשטח זה. במבצע סזי מצאנו מפות על שדה נפט שנמצא שם ולפי דעת מומחים זהירים יפיק מיליארד חביות לשנה, ולדעת אופטימיסטים - שני מיליארד חביות. המבנה הגיאולוגי של ים המלח והסביבה דומה לזה של סיני ואחד המומחים אשר לנו כי בים המלח קשה החיפוש, אבל כאשר נצליח שם תיפתר הבעיה שלנו. קשה להגיע לבאר הראשונה ולמצוא איך היא בנויה ויש לכך עצה אחת: צריך לסכן ולעבוד בחמש סכונות ולא באחת. שמעתם שהחברות הזרות כבר חדשים לא פועלות, ומה שאני חושב - שצריך להקים חברה לאומית או ציבורית-ממלכתית שישקיעו בה כסף. כך עושים בצרפת, באיטליה ובטקסיו. החברות הגדולות אינן רוצות לבוא אלינו, בגלל הפחד של הערבים.

היו"ר י. סרגסון: אני מודה לשר המסחר והתעשייה על הדברים החשובים והמשכנעים שנאמרו כאן.

א. שומסק: אני מציע להזמין את שר הפיתוח בקשר עם ענייני התעסוקה.

היו"ר י. סרגסון: הדבר יימסר ליו"ר הוועדה. הישיבה הבאה תהיה ביום א' בקריה, בשעה 10.30 ויהיה בה המשך הדיון בענייני התעסוקה.

הישיבה נועלה בשעה 10.15